

## ՀԵ 146

1. Սուրբ Հոգի ամենակալ,  
Առաջնորդ մեր անսխալ,  
Արդ առաջ տար քաղցրորեն,  
Պանդուխտներս՝ վշտաց ծորեն:  
Խոնջ հոգիք մեր թող ցնծան,  
Երբ լսենք Քո քաղցր ձայն.  
«Ո՛վ պանդուխտ՝ հոգնած, նկուն,  
Հետևե՛լ Ինձ դեպի տուն»:

2. Միշտ ներկա, միշտ իրական  
Բարեկամ մեր աննման,  
Մի՛ թողուր անմխիթար,  
Մեզ ցավոց մեջ անհամար:  
Երբ վշտաց ալիք բախին,  
Եվ սրտերն մեր նվաղին,  
Մեզ խոսե ձայնովդ սիրուն.  
«Պանդուխտներ, եկե՛ք ի տուն»:

3. Գործն ու կռիվ այս սուրբ  
մարտին  
Տերոջմով երբ ավարտին,  
Եվ կավե նավն այս կյանքին  
Խորտակվի մոտ եզերքին:  
Մինչ հրաժեշտ տանք այս  
երկրին,  
Արդ հոգիք մեր թող բերկրին՝  
Լսելով ձայնդ՝ մեղմ, սիրուն՝  
Պանդուխտներ, ալ եկե՛ք տուն: